

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ
ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Τῇ 11ῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Κοκκίνου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ τοῦ Μαρούλη, τοῦ
Ἁγιορείτου.

Τῇ 11ῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Κοκκίνου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ τοῦ Μαρούλη, τοῦ
Ἁγιορείτου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων
ἀνα γ'.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Φέγγει θείων πράξεων, καὶ τῶν δογμάτων ὀρθότητι, διαπρέπαιν Φι-
λόθεε, λύχνος φαινότατος, Ἐκκλησίας ὠφθης, τῆς Ὀρθοδοξίας, καθυ-
ποφαίνων ἀληθῶς, το κεκρυμμένον κάλλος θεόπνευστε, καὶ λύων τὴν
σκοτόμειναν, τῶν διδασκῶν τῇ λαμπρότητι, τῶν κακίστων αἵρέσεων, Ἱε-
ράρχα θεόσοφε.

Βίον ἐνθεώτατον, ἐν ὄρει Ἄθω τὸ πρότερον, διανύσας Φιλόθεε, καὶ
πλήρης γενόμενος, Πνεύματος Ἁγίου, θεῖος Ἱεράρχης, τῆς Ἐκκλησίας
τοῦ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ ψήφῳ ὑστερον γέγονας, καὶ λόγῳ τῆς σοφίας σου,
αἱρετικῶν τὴν παράνοιαν, διελέγχων κατήσχυνας, εὐσεβῶν προϊστάμε-
νος.

Ἄκτιστον ἐκήρυξας τὸ θεῖον φῶς καὶ αἰώνιον, καὶ τὴν θεῖαν ἐνέ-
γειαν, Πατέρων ἐπόμενος, δόγμασιν ἁγίοις, Φιλόθεε Πάτερ, καὶ τοῦ
ληρώδους Βαρλαάμ, καὶ Ἀκινδύνου τὴν πλάνην ἐφλεξας, πυρὶ τῶν
θείων λόγων σου, ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν,
εὐσεβεῖα ἐστήριξας.

Ἔτερα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἐν Ἄθῳ ἠσκήθης Γερμανέ, ἄγων δίον ἐνθεον, ἀσκητικοῖς ἀγωνί-
σμασιν ὄθεν πεπλήρωκας, πάσας τοῦ Δεσπότη, τὰς κελεύσεις Ἁγίε
καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς κατευφραίνεσθαι, ὄντως ἠξίωσαι. Ἀνυμνοῦμέν
σου τὴν κοίμησιν, καὶ τιμῶμεν, τὸν σὲ ἀναδείξαντα.

Τοῦ Ἄθωνος χαῖρε χαρμονή, τῶν λισιῶν τὸ καύχημα· τῶν γὰρ ὀσί-
ων ὀμόσκηνος, Πάτερ γεγένησαι, τῇ ὑπομονῇ σου, τῇ στερεῶ ἀσκήσει
σου, ὁμοῦ καὶ τοῖς σεπτοῖς σου παλαίσμασι, νήψει δεήσῃσι, μετανοίας
θείοις δάκρυσι, ἀγρυπνίαις, καὶ εὐχῇ ἀλήκτω σου.

Πανεύφημε Ὁσίε τὴν σὴν, βιοτὴν ἀνέδειξας, ὀσιακὴν τῇ ἀσκήσει
σου, καὶ τοῖς ἀγῶσί σου, Γερμανέ σπηλαίου, οἰκιστὴς γενόμενος, καὶ
μόνος σὺν Θεῷ ἐνασκούμενος, ἐχθρὸν κατήσχυνας· διὸ ἤρθης πρὸς οὐ-
ράνια, θριαμβεύων, Πάτερ ἀξιάγαστε.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α΄.

Τῆς ἀρετῆς ἐργάτης γενόμενος, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον πέφηνας, καθαρᾷ πολιτεία, θεοφάντωρ Φιλόθεε· καὶ θεολογίας μνηθεὶς τὴν λαμπρότητα, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, καὶ καλῶς ἐποίμανας, τὴν ἐκλογάδα τοῦ Χριστοῦ· καὶ νῦν ταῖς ἄνω συνῶν χορείαις, καὶ τῶν πόνων τὰ ἔλαθλα δρεπόμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Ἦχος α΄.
Θεοτοκίον. Δογματικόν.**

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ζῆμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὐτὴ γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὐτὴ τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρημαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοῖνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ Αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς Παντοδύναμος.

Εἰς τὸν Στίχον.

**Στιχηρὰ Προσόμοια, 6' τοῦ Ἱεράρχου καὶ ἐν τοῦ Ὁσίου.
Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ.α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.**

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, τῆς ἐναρέτου πολιτείας ὑπόδειγμα, ἀγάπης θείας ταμεῖον, ἱεροσύνης κανὼν, τῆς θεολογίας στόμα ἐνθεον· δογματικῶν τῆς πίστεως, θεηγόρος διδάσκαλος, Ὁρθοδοξίας, ἀδιάσειστον ἔρεισμα, λύχνος πάμφωτος, θεωρίας καὶ πράξεως· σκεῦος τὸ καθαρώτατον, τῶν θείων ἐλλάμψεων, Ἀρχιερέων λαμπρότης, Ἀρχιεράρχα Φιλόθεε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Μύστις τῆς ἀρετῆς γεγονώς, τῷ θεηγόρῳ Γρηγορίῳ συνδέδεσαι, καὶ τούτῳ οἰκείος ὠφθης, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, θαυμαστῆς ἐν πᾶσι καὶ ὁμότροπος, καὶ τούτου ἰστόρησας, τὰ λαμπρὰ κατορθώματα, καὶ τὰς ἐλλάμψεις, καὶ θαυμάτων τὰς χάριτας, τῇ λαμπρότητι, τοῦ σοῦ λόγου Φιλόθεε· ῥήτωρ θεῖος γὰρ πέφηνας, καὶ ἔμπυχον ὄργανον, φιλοσοφίας τῆς θείας, καὶ ἐπιπλοίας τῆς ἄνωθεν, αἰτούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Στίχ. Κανθήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Χαίροις Ἀθωνιτῶν ὁ φωστήρ, Βατοπαιδίου τε Μονῆς ἦν ἐλάμπρυνας, τῆς Λαύρας τὸ μέγα κλέος, τῶν μονοτρόπων κρηπίς, Γερμανέ καὶ

θεῖον ἐγκαλλώπισμα· φαιδρῶς ἐορτάζομεν, σοῦ τὴν μνήμην γεραίροντες, καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἐτέλεσας βλέποντες, ἐκθειάζομεν τὸν θεόστεπτον βίον σου· κράζομεν δὲ καὶ λέγομεν, ἐπίσκεψαι Ὅσιε, τοὺς σέ τιμῶντας παμμάκαρ, καὶ ἐκδοῦντάς σοι πάντοτε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῦ δοθῆναι τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ.δ΄.

Τῆς Θεσσαλονίκης τὸν γόνον, τὸν ἐκ δένδρου ἀγαθοῦ γλυκίτατον καρπὸν, τοῦ Ἄθω τὸν οἰκιστὴν τὸν τρισένδοξον, τὸν θεῖον Γερμανόν, τὸν μέγαν ἐν ἀσκήσει ἀνευφημήσωμεν· Σήμερον αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξί-αρχίαι συνεφραίνονται ἡμῖν δεχόμεναί σε ἰσαγγελε, καὶ δαιμόνων αἱ ὄρδοι ἐν ἀλαλαγμῷ εἰς φυγὴν τρέπονται αἰσθύνόμεναι· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν ᾠδαῖς τῇ ἀγία σου μνήμῃ συναχθέντες, βοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, ὦ κάλλιστε Γερμανέ, ἡμῶν ἑλλίς τε καὶ στήριγμα, καὶ βακτηρία τῶν ἐν ἀσκήσει ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε Πανάχραντε Θεοτόκε, Παραμυθία καὶ Βηματάρισσα, Ἐσφαγμένη καὶ κλεινὴ Ἀντιφωνήτρια, Ἐλαιοδρύτισσα καὶ Παντάνασσα μεγαλώνυμε, Πυροβοληθεῖσα τῆς Μονῆς ἡμῶν θυρώρε, καὶ προφυλακὴ ἀδιάρρηκτε· τῇ θείᾳ σου Ζώνῃ τῇ παναχράντῳ, περίξωσον τόδε τὸ ἱερόν σου τέμενος, καὶ ταῖς σεπταῖς σοῦ Ἐικόσι, τοὺς ἐν αὐτῷ χαρίτωσον καὶ διάσωσον· καὶ ἡμᾶς τοὺς προσπίπτοντάς σοι ἐν ᾠδαῖς, Ἐφορε ἡμῶν καὶ προστασία, ἀξίωσον τῆς ἀγαθῆς μερίδος τυχεῖν, ὦ Παντοδέσποινα, εἰς αἰῶνας ἀγάλλεσθαι, καὶ καθαρὰν τοῦ Υἱοῦ σου τὸ χαριέστατον πρόσωπον.

Δέσποιναι πρόσδεξαι...

**Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ εἶτα·
Ἀπολυτικά.**

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν ἐν τῷ Ἄθῳ δεξάμενος, τῆς θεολογίας ἐδείχθης ὑποφήτης θεόσοφος, καὶ θεῖος Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ, ὡς σκεῦος οὐρανίων ἀρετῶν· διὰ τοῦτό σε Φιλόθεε ἱερέ, τιμῶμεν ἀνακράζοντες· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, ἀνεδείχθης μακάριε, καὶ τοῦ Ἄθω τὸ κλέος, Γερμανέ παναοίδιμε· ἐνθάδε γὰρ ἐνθέῳ βιοτῇ, ἠξίωσαι μεγίστων δωρεῶν, θεραπεύων τοὺς νοσοῦντας ὡς ἱατρός, τῶν πίστει προσιόντων σοι· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμασιώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρκουῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δι-

καιος Δαβίδ. Ἐδείχθη πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, διαστάσα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ Τόκου σου.

†

Εἰς τὸν Ὁρθρον.
Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.
Καθίσματα.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς φίλον σε Θεοῦ, καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ μύστην ἱερὸν, τῶν Ἀγίων δογμάτων, γεραίρομεν Φιλόθεε, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, ἐν ἣ προέσβευε, ἀμαρτιῶν ἡμῖν λύσιν, δοῦναι Ὅσιε, καὶ φωτισμὸν τὸν Δεσπότην, καὶ βίου διόρθωσιν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τελέσωμεν καὶ τὴν λαμπρὰν ἑορτήν, τὴν ὄντως χαρμόσυνον τοῦ αἰοδίμου Πατρὸς, αὐτῷ πάντες κράζοντες· Προέσβευε τῶν ὁσίων, καλλονὴ καὶ τοῦ Ἁθῶ, καύχημα ὄντως μέγα, Γερμανὲ θεοφόρε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων σου, μνήμην τὴν πάντιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένος θεόνυμφε πρὸ τοῦ τεκεῖν ἀληθῶς, Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον σεμνή, Μαρία ὑπέραγνε, προέσβευε Θεομητορ, τῶν Ἀγγέλων Κυρία, πᾶσι δοθῆναι χάριν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄχραντὸν σου Ζώνην, καὶ τὰς Εἰκόνας σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν.
Καθίσματα.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ σοφῷ Γρηγορίῳ συνήθης γέγονας, καὶ αὐτοῦ τῶν χαρίτων Πάτερ ἐτρέψης, θεολόγος ἱερός, ἀναδεικνύμενος, καὶ Ἱεράρχης θαυμαστός, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Φιλόθεε θεηγόρε· διό σου ἐπιτελοῦμεν, τὴν θείαν μνήμην ἀγαλλόμενοι.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ Ὄρει τῷ σεπτῷ, βίον διήγεις ἱερὸν, ἀσκηθεὶς δὲ σὺν Θεῷ, ὕψος ἀνήλθες ἀρετῶν, καὶ σὺν Ἀγίοις ἀνλίξῃσαι ἠξιώθης· πάντες σὺν ᾧδαίς, σὲ γεραίρομεν, κράζοντες ἅει, Πάτερ προέσβευε, καὶ ἰκεσίαν ποιεῖ παμμακάρο, ὑπὲρ τῶν ὕμνοις τελούντων σου, τὴν θείαν μνήμην, Πατέρων κλέος, Γερμανὲ θεοδόξαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοτόκε οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν ἅει, καὶ δοξάζομεν φαιδρῶς, σὲ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφημοῦμεν τὸν Τόκον σου Παναγία· σκέπε, ἢ ἀγνή, ταύτην τὴν Μάνδραν σου, ἄρον ἀφ' ἡμῶν, τὰς τοῦ δολίου πλοκάς, καὶ μὴ ἐάσης, Δέσποινα σοὺς δούλους, ἃν Σὺ ἐλπίς καὶ κραταίωμα. Ῥῦσαι Παρθέने, τοὺς σοὺς ἱκέτας, παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως.

Οἱ Ἀναδαθμοί. Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον.

Τίμος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Ἴ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁσιακόν.
(Ὅρα τῇ ε' Δεκεμβρίου).

Ὁ Ν. ψαλμός.

Λόξα. Ταῖς τῶν ὁσίων Ὁσίων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ὅσοι πατέρες ἰσάγγελοι, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, θεοφόροι καὶ θεοδόξαστοι, Ἱεράρχα Φιλόθεε καὶ πανόσιε Γερμανέ, τοῦ Ἁθῶ ἀστέρες θεοφώτιστοι, τῶν μοναστῶν ἢ χαρμονή, καὶ καταφυγή, προσφιλέστατοι, μὴ παρίδητε τὰς ἐκτενεῖς ἡμῶν εὐχάς, τὰς πρὸς ὑμᾶς νῦν πεμπομένας, καὶ προσευέετε ἅει ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ς' καὶ τῶν Ἀγίων ἀνὰ δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (Δίς)

Ἦμνησαι βουλόμενος, τὰ μεγαλεῖά σου Ἀχραντε, τοῦ λόγου μοι δώρησαι, τὴν καλλιέπειαν, Μητῆρ πέλουσα, τοῦ μόνου Θεοῦ Λόγου, καὶ λύσιν πρυτάνευσον, τῶν ἐπταισμένων μοι.

Μωσῆς ὁ θεόπνευστος, βάτον προεῖδέ σε Δέσποινα, πυρὶ φλεγομένην μὲν, μὴ καιομένην δέ, προπιστούμενος, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθέने, χωρῆσαν ἐν μήτρᾳ σου, πῦρ τῆς Θεότητος.

Προφήτης ὁ ἔνθεος, ῥάβδον καὶ ῥίζαν προέφη σέ, Μαρία θεόνυμφε,
ὁ μεγαλόφωνος· ἡμεῖς δ' ἔφορον, τοῦ Ὁρους σέ καλοῦμεν, οἱ τρόφιμοι
Δέσποινα, νῦν καὶ προστάτιδα.

Ἐκ Ουρίας ἀκήκοε, γῆ ὁ θεόπτης Ἀγία σε, φωνῆς τῆς καλούσης σε,
τὴν ὑπερένδοξον· διὸ Δέσποινα, ὡς οὔσα γῆς καὶ πόλου, συντήρει καὶ
φύλαττε, τοὺς σέ δοξάζοντας.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Θεοῦ φίλος Φιλόθεε ὠφθης, Γερασίμου.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἐν τοῖς ὑψίστοις Φιλόθεε, ὄρων καὶ θεοῦ-
μενος, θείαις μεθέξει, φῶς μοι αἰτησαί, καὶ λόγον Ἱεράρχα, ὡς ἂν σοὶ
ἑόρτιον, ἄσω μελωδῆμα.

Ἐν σοὶ κατεσκηνώσε τοῦ Παρακλήτου ἡ ἔλλαμψις, τὸν νοῦν ἐκα-
θάραντι, ἐνθέοις πράξεσιν· ὄθεν γέγονας, ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας,
παμμάκαρ Φιλόθεε, καὶ λύχνος πάμφωτος.

Ὅσιως ἐδίωσας, καὶ ἰσαγγέλωσ ἐν Ἄθωνι, καὶ σκεῦος ἐπάξιον,
ὠφθης τῆς χάριτος· τῷ γὰρ κρείττονι, τὸ χεῖρον ὑποτάξας, Θεῷ προσω-
κείωσαι, Πάτερ Φιλόθεε.

Θεοτοκίον.

Ἵψίστου ἀνάκτορον, καὶ φωταυγὲς ἐνδiciaίτημα, ἐδείχθης Πανάμω-
με, τοῦτον κηύσασα, καὶ ὡς νήπιον, κρατήσασα ἀγκάλαις· διὸ μεγαλύ-
νομεν, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Πρέσβευε Πάτερ ὑπὲρ ἱκετῶν σου θερμῶν.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος α'. Ῥδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες.

Πολλὴν χάριν ἀνωθεν, μάκαρ πλουτήσας, Θεοῦ χορηγοῦντός σοι,
Γερμανέ Ἰλεως, γενήθητι ἐπ' ἐμοί· καὶ πρόσδεξαι οὖν τὴν ἐμὴν, ταύτην
ἀνύμνησιν.

Ῥοαῖς τῶν δακρῶν σοι, πόθῳ προσπίπτων, τῷ πάντων Δεσπόζον-
τι, ἐπὶ γῆς Ὅσιε, ἐφάνης ἐν μονασταῖς, ἀσκήσεως ἀσπὴρ λαμπρός, φω-
τίζων ἅπαντας.

Ἐχθρὸν κατετρόπωσας, ἔχων τὸν βίον, ἀμόλυντον ἀμεμπτον, ἀγα-
θὸν ὄσιον· διὸ Πάτερ Γερμανέ, τιμῶμέν σε οἱ γηγενεῖς, ὕμνον προσά-
δοντες.

Θεοτοκίον.

Στολὴν ἦν τὸ πρότερον, εἶχον τῆς δόξης, ἡμαύρωσα Ἀχραντε, καὶ
γυμνὸς ἴσταμαι, εἰς κρίσιν τὴν φοβεράν, δεόμενος πρὸς σέ Ἀγνή, σπεῦ-
σον δοῆθαι μοι.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ...

Ῥδὴ γ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θία-
σον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (Δίς)

Ἀλήθειαν κράζει σε Παρθένε, καὶ γῆν τε ἐπίσης ποθητήν, ὁ ψαλμω-
δὸς ἐν πνεύματι· ἡμεῖς δέ σου οἱ τρόφιμοι, προστάτιδα καὶ Δέσποιναν,
τοῦδέ σου κλήρου κηρύττομεν.

Θαιμὰν ὁ Προφήτης σε κηρύττει, Παρθένε ὁ θεῖος Ἀβδακούμ, καὶ
ὄρος αἰνιττόμενος, τὸν ἀπὸ σοῦ τμηθέντα τε, λίθον ἀτμήτως Ἀχραντε,
ὁ Δανιὴλ προεώρακεν.

Ἐλαίαν κατάκαρπον σε ἔφη, ἐστῶσαν ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ κίβω-
τὸν πανάχραντε, ὁ ψαλμωδὸς ἐν πνεύματι, ἡμεῖς δέ σε τὴν Ἐφορον,
Σώτειραν πάντων κηρύττομεν.

Καλεῖ σε τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ θρόνον Παρθένε ὑψηλόν, ὁ με-
γαλοφωνότατος, καὶ ἄλλος πύλην λέγει σε, ἡμεῖς δέ τῶν θαυμάτων σου,
κατατρυφῶντες ἡμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Φωτὶ ἔλλαμψθεις τῷ ἀπροσίτῳ, φιλίας ἐρῶύσθης τῶν παθῶν, καὶ φε-
ρωνύμως γνήσιος, φίλος Θεοῦ γεγένησαι, Φιλόθεε μακάριε, τῶν ἀρε-
τῶν ἐνδiciaίτημα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν θείαν, καὶ πόθῳ ἐν Ἄθῳ προσελθὼν, τῆς
μάνδρας ἐχρημάτισας Βατοπαιδίου σέμνωμα, ἀσκητικοῖς παλαίσμασι
καὶ θείῳ λόγῳ κοσμούμενος.

Λαμπόμενος θείαις φωταυγείαις, τῇ νεύσει Θεοῦ ὡς ἀληθῶς,
ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ἐχρίσθης θείῳ πνεύματι, Φιλόθεε μακάριε,
Ἀγίου Ὁρους τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν σοὶ Ἀγνή σκηνώσας, μηδὲλως λιπὼν τοῖς πατρικοῦς,
κόλπους δι' ἀγαθότητα, σάρκα ἐκ σοῦ προσέλαβε, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν
ἐκπτώσιν, Θεογεννήτορ ἀνώρθωσε.

Τοῦ Ὁσίου.

Στερωθήτω ἡ καρδία μου.

Βεβαρημένην τὴν συνείδησιν, καὶ τὴν σὴν καρδίαν οὐδέποτε, ἔσχες παμμάκαρ Γερμανέ, παραδοὺς δῖον ἅπαντα, μετὰ πόθου τε καὶ πίστεως. Θεῷ τῷ Δεσπότη σου.

Εὐτεκνουμένη οὐσα ἔρημος, ἔτεκες εἶδόν τὸν πανάριστον, τὸν θεῖον ὄντως Γερμανόν, τὸν ἐν Ἄθῳ ἀσκήσαντα· ὃν τιμῶντες μακαρίζομεν, καὶ γεραίρομεν ἅπαντες.

Υψηλοφρόνως οὐκ ἐβίωσας, ταπεινὸν ἄει ἔχων φρόνημα· σκύβαλον ἔσχες σεαυτὸν, ἐν ἀνθρώποις ἐλάχιστον· διὰ τοῦτο ἀνυψώθης, πρὸς Χριστὸν πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐλεθῆναί με τὸν ἄθλιον, πρέσβευε Παρθένε Πανύμνητε, καὶ τῆς κολάσεως Ἀγνή, ῥῦσαι Ἀχραντε Δέσποινα, τὸν ἀνάξιον ἱκέτην, τοῦ Υἱοῦ σου Θεόνυμφε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμολόγους ...

Μετὰ τὴν αἴτησιν

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀναδειχθεὶς ἀσκητικῶς ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις προσευχαῖς καὶ ἐν ἄλλοις, τῶν σῶν ἀγώνων εὖρες τὴν ἀντίδοσιν· ὅθεν εἰς οὐράνιον μετεφέρθης λειμῶνα, ἐνθα ταῖς πρεσβείαις σου, θεραπεύεις Παμμάκαρ, τοὺς σέ ὑμνοῦντας Πάτερ Γερμανέ, καὶ εὐφημοῦντας τὸν ἐνθεον δῖον σου.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς τὴν σὴν μνήμην τελέσωμεν, Πάτερ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς εὐφημήσωμεν, οἱ ἀναξίως ὑμνοῦντές σε πάντες, καὶ ὑμνοῦντες τὰ θεῖά σου παλαιόματα. Πῶς περὶ θείας, ἦν ἔσχες μεγάλην, ὑπακοῆς σου τὸν λόγον στηρίξωμεν, οὐδ' ἐλάχιστον τμήμα κατέχοντες Ὅσιε τῶν ἀρετῶν σου· ὅθεν δεόμενοι πρὸς σέ, πρέσβευε, λέγομεν Ἅγιε, πάντοτε ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων τὸν ἐνθεον δῖον σου.

Καὶ εἶτα τὰ Κυθίσματα.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῇ ἐπιπνοίᾳ, ἱεράτευσας Θεῷ ἀμέμπτως, Ἱεράρχα θεόφρον Φιλόθεε· καὶ ὡς θυσίαν Κυρίῳ προσήγαγες, τὰ τῆς ζωῆς σου λαμπρὰ κατορθώματα. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Θείαν ἀσκησιν τὴν σὴν παμμάκαρ, κατεπλάγησαν οἱ καθορῶντες, καὶ τιμῶντές σε καὶ πόθῳ κραυγάζουσι· πρέσβευε Πάτερ ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ τὰς δεήσεις ἐκπλήρωσον τάχιστα· πρέσβυς Ὅσιε Χριστῷ τῷ Θεῷ γενήθητι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεῖον ὄνομα Παραμυθία, οἱ ἱκέται σου ἀναβοῶντες, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐκλυτρούμεθα· ὅθεν μὴ παύσῃ δεήσεις προσάγουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε· Μήτηρ Ἀχραντε, Χριστῷ τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, δεήσεις ἱκετῶν σου προσκομίζουσα.

Ῥδὴ δ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀβδακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
(Δίς)

Κράζει σε Θεόνυμφε ὁ ψαλμωδός, Μήτηρ καὶ Σιών ὁ θεόπνευστος· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ, οὐσα πάντων τῶν πιστῶν, ἐπισκοπεῖς τὰ τέκνα σου, σέ τὰ μετὰ δέους δοξάζοντα.

Κλίνην καὶ φορεῖόν σε Μήτηρ Θεοῦ, ἄσμα τῶν ἀσμάτων, προέφησεν· οἱ δὲ τοῦ κλήρου, σοῦ Παρθένε μονασταί, σκέπην ἄει καὶ Σώτηραν, πάντες καὶ προστάτιδα κράζομεν.

Χεῖρα τεταμένην τε καὶ κεφαλὴν, Ἰεζεκιὴλ μεμαρτύρηκε, βιβλίον ἄλλος, τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν· ἡμεῖς δὲ Βηματάρισσαν, τὴν ἡμῶν προστάτιδα κράζομεν.

Πάλαι Ἡσαΐας σε τόμον κενόν, ὁ μεγαλοκῆρυξ προέφησε, καὶ Ζαχαρίας, σέ λυχνίαν τοῦ φωτός, ἐν ἣ Χριστὸς ἐσκήνωσε, φῶς τὸ ἐκ φωτός Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Σάλπιγγι τῶν λόγων σου Πάτερ σοφέ, τῆς Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα, σοφῶς κηρύττες, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος.

Φλέγει διδασμάτων σου Πάτερ τὸ πῦρ, ὕλην τῶν παθῶν τὴν ὀλέθριον, Πνεύματι θείῳ, καὶ τὸν νοῦν φωταγωγεῖ, πρὸς γνῶσιν τὴν σωτήριον, τῶν σοὶ προσιόντων Φιλόθεε.

Ἰθυνας πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, τὰς σωτηριώδεις τὴν ποιμνην σου, λόγοις καὶ ἔργοις, ὡς σοφὸς μυσταγωγός, τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, Ἀθωνος τὸ κλέος Φιλόθεε.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνον τὸν νοῦν μου θείῳ φωτί, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι, Θεογεννήτορ, καὶ μανίας τοῦ ἐχθροῦ, ἀπάλλαξόν με δέομαι, τὸν θερμῶς σοι Κόρη προστρέγοντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐν πνεύματι προβλέπων, προφήτα Ἀβδάκούμ.

Παντοίας ἀληθδόνας, ὑπέφερες σοφέ, τὸ φθαρτὸν σαρκίον σου, ἀσκήσας πολλαπλῶς· τῇ ῥαθυμίᾳ σὺ δόλως σὺ παρεδόθης, τῇ ἐγρηγόρσει τὴν ψυχὴν ἐξεπαιδεύθης. Χαίροις Γερμανέ ἀξιάγαστε.

Ἀσκούμενος ἐν Ὄρει, τοῦ Ἁθωνος σεπτέ, Γερμανέ ἀσκήσει σου κατέληξας σαφῶς, εἰς θεωρίας ἐνδόξους τῶν οὐρανίων, εἰς ἐνεργείας θαυμαστάς τὰς ὑπὲρ φύσιν, τέλος ἀγαθὸν κομισάμενος.

Τὰς θείας σου πρεσβείας, αἰτοῦμαι ἀγαθέ, ἵνα εὕρω ἔλεος· ἀνάξιος πλὴν ὢν, ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς κατεῤῥυπώθην, μετάνοιάν τε πολλαπλῶς ἀπεποιήθην· σῶσόν με πρεσβείαις σου Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἐμμένων τῇ κακίᾳ, ὦ Μῆτερ ἀγαθὴ, εἰς βυθὸν κατάκειμαι τοῦ Ἄδου φοβερόν· τῇ σῇ πρεσβείᾳ αἰτοῦμαι Ἁγνὴ Παρθένε, τῆς ἀπωλείας τὸν ἀχρεῖόν με ὀυσθῆναι, χαῖρέ σοι δοῶν Παμμακάριστε.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον ...

Ὡδὴ ε'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔοχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα. (Δίς)

Λαβὶς θείου ἄνθρακος, ὑπάρχεις παντευλόγητε, ἐπὶ καὶ Παρθένος γαλουχοῦσα, ὡς καὶ Προφήτις, Δέσποινα μόνη Ἁγνὴ, κατὰ Ἡσαίου τὴν φωνὴν· ὅθεν σὲ δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν.

Παρέστης Βασίλισσα, ἐκ δεξιῶν τοῦ Κτίστου σου, τοῦ Παμβασιλέως Θεοτόκε, ὁ προφητάναξ Δαυὶδ ἐν πνεύματι, ἔφη· ὁ δὲ κληρὸς σου ἡμεῖς, σῆς πλουτοῦμεν χάριτος, ἐφευρόντες σε πρόμαχον.

Πλησίον σε ἔφησε, καὶ ἀδελφὴν καὶ Νύμφην τε, ἄσμα Θεοτόκε, τῶν ἁσμάτων· αἱ δὲ Μοναὶ σου, λαμπροφροῦσαι σεπτῶς, ἐν Ἁθῶ κωσμοῦσι τῇ μορφῇ τὰ εἰκονοστάσια, καὶ κροτοῦσί σου ἄσματα.

Πηγὴν σε ἐνοσφράγιστον, καὶ κῆπον κεκλεισμένον τε, βίβλος ἢ αὐτὴ σε ὀνομάζει· οἱ δὲ τοῦ Ἁθῶ πανευσεδεῖς Μονασταί, Ἐφορον προστάτιδα φρουρόν, σκέπην καὶ μεσίτριαν, σὲ καλοῦσι τὴν Δέσποιναν.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τὸ στόμα τὸ θεόφθογγον, τῆς Τριαδικῆς θεολογίας, Ἁγίου Ὁρους γέννημα ἐνθεον, πάσης Ἐκκλησίας δὲ φωστήρ, ἁσμασιν ὑμνεῖσθω μοι, ὁ θεόφρον Φιλόθεος.

Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἰδὼν Πάτερ Φιλόθεε, καὶ παθῶν κατὰ τὸν θεηγόρον, πρὸς τὴν ἀγάπην τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, λόγων σου συνθήκη τῇ σοφῇ, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, διεγείρεις ἐκάστοτε.

Ἐκκέχεται ἄνωθεν, τοῖς χεῖλεσί σου Ὅσιε, Πνεύματος ἢ χάρις ἢ πλουσία· ἐνθεν ὡς ῥήτωρ θεοειδέστατος, διδαχὰς ὀθνηκίας καὶ οὐθράς, Βαρλαάμ τοῦ ἄφρονος, Ἱεράρχα κατήσχυνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκε, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Θεοτόκε, δικαιοσύνης ὁ μέγας Ἥλιος, καὶ θεογνωσίας τῷ φωτί, ἅπασαν ἐφώτισεν, οἴκουμένην ὑμνοῦσάν σε.

Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Ῥυεῖς ταχύτατα σὺ τοὺς κἀμνοντας, Πάτερ τῷ σώματι, ὥσπερ ἄλλοτε ῥῶσιν ἐδώρησας τῷ συγγενεῖ σου, τῷ ἐξασθενήσαντι, εἰς ἔσχατον ὄριον.

Ὑψηλοφρόνησαν οἱ Προπάτορες, σὺ τεταλείνωσαι, καὶ ἡγίασεν ὁ πάντων Κύριος, Ὅσιε Πάτερ, σὲ ὄν ἱκετεύομεν, πιστοὶ μακαρίζοντες.

Περιβαλλόμενος τὴν τοῦ Πνεύματος, χάριν πεπόρευσαι, καὶ ἐνήσκησαι ὄντως λαμπρότατα, Ἁθωνος κλέος· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, Ὅσιων ἀγλάισμα.

Θεοτοκίον.

Ἐγκαταλείψασα ἡ καρδία μου, πᾶσαν ἐγρηγόρσιν, πρὸς σὲ δέομαι τὴν Θεομήτορα· πρέσβευε Μῆτερ, ὑπὲρ τοῦ ἱκέτου σου, δοθῆναι μοι δάκρυον.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ...

Ὡδὴ ς'. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες. (Δίς)

Θυγάτηρ πέλεις πανάμωμε, κατὰ τὸν Ψαλμωδόν, Σολομώντα τε, τοὺς θεοκῆρυκας, μεμνηστευμένη Παρθένος δέ, κατὰ τὸν θεηγόρον Λουκᾶν ἐν πνεύματι.

Ἴδου ὁ Κύριος κάθηται, νεφέλης ἐπὶ κούφης ἐν πνεύματι, ὁ μεγαλόφωνος, ὁ προφήτης Θεόνυμφε· ἡμεῖς δὲ μετ' Ἀγγέλου, χαῖρέ σοι κράζομεν.

Πυρός τε ὄρασις πέφυκας, καὶ θεὰ ὡς ἠλέκτρον πανάχραντε, ὡσπερ ἐν πνεύματι, ὁ ἱερός μεμαρτύρηκε, προφήτης τοῦ Ὑψίστου, Ἁγία Δέσποινα.

Ἡμέρα νύξ καὶ ἀλλοίωσις, κατὰ τὸν Προφητάνακτα πέφυκας, Θεογεννήτρια, καὶ ἰλασμός τοῖς τιμῶσί σου, τὸν θεῖον χαρακτήρα, καὶ σέ δοξάζουσιν.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ὁφθεις γνωστός καὶ ὁμότροπος, τῷ θεῷ Γρηγορίῳ Φιλόθεε, ἐν Ὄρει Ἄθωνος, αὐτοῦ τὸν θῖον καὶ σκάμματα, ἐνθέως ἐμμήθης· ὃ καὶ συνέγραψας.

Φιλῶν Θεὸν ἐνθεώτατε, φωστὴρ Ἐκκλησίας πολύφωτος, ὠφθης Φιλόθεε, ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ Βυζαντίου Πάτερ, πρόεδρος ἔνδοξος.

Θεοῦ τὸ φῶς τὸ ὑπέρφωτον, παρ' οὗ θεοπρεπῶς φωτιζόμενος, ἀκτιστον Ὄσει, ὡς ἀληθῶς ἀνεκήρυξας, ὃ ἐν Θαβῶρ τοῖς Μύσταις Χριστὸς παρέδειξεν.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου πάμφωτον σκῆνωμα, τοῦ τῆς δικαιοσύνης γεγένησαι, Κόρη Πανάχραντε· διὸ τὸ σκότος ἀπέλασον, φωτὶ τοῦ σοῦ προσώπου, τῆς διανοίας μου.

Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ῥητορεύουσαν ψυχὴν, τῷ δὲ χεῖλει σιωπὴν, ἔχων Πάτερ Γερμανέ, ἐδοξάσθης ἐκ Θεοῦ· ὑπάρχεις γὰρ, ἐν τοῖς Ἁγίοις χαρᾶς πληρούμενος.

Ἰατρεὺς σου ἡ χεὶρ, τῶν σωμάτων τὰς πληγὰς, θεραπεύει δὲ ψυχὰς, ἢ τῶν λόγων ἀκοή, σοφὴ τῶν σῶν. Πάτερ θεόφρον σὲ μακαρίζομεν.

Κατευνάξεις τὰς ὁρμάς, ἐκδιδάσκων μονασίας, τὸν ἄγωνά σου τὸν καλόν, διανύειν εὐσεβῶς, τρισόλβιε, Ἁγίου Ὄρους, μέγα προπύργιον.

Θεοτοκίον.

Ἐπισκέπουσα πιστούς, ἐνισχύεις ὁδηγεῖς· ἐμψυχοῖς τοὺς ἀμελεῖς, καὶ θραβεύεις εἰσεβείς· Πανάχραντε, ἐπίσκεψαί με, ὄντα τρισάθλιον.

Καταβασία: Τὴν θεῖαν ταύτην ...

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐνασκήσας πρότερον, Βατοπαιδίῳ, καὶ ἐνθέοις πράξεσι ἀγλαίσθεις παρὰ Θεοῦ, ὠφθης Ποιμὴν ὦ Φιλόθεε, Ὁρθοδοξίας ἐκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Φιλοθέως ἀνύσας τὸν θῖον σου, καὶ παθῶν σεαυτὸν καθηράμενος, τῷ Θεῷ ὠκειώθης Φιλόθεε, καὶ πολλῶν χαρισμάτων τετύχηκας, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, οἷά περ φίλος αὐτοῦ, καὶ θεράπων πιστός· θεολογίας γὰρ ὠφθης θησαύρισμα, ὡς ἀρετῶν ὑπογραμμός, καὶ σοφίας παναρμόνιον ὄργανον· καὶ θεῖα ψήφῳ Ἱεράρχης μέγας γεγονώς, καλῶς ἐποίμανας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς τὴν ὀρθὴν ὁμολογίαν κιβδηλεύοντας, Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνον, ἄφρονας ἀπέδειξας, τῇ τῶν ἁγίων δογμάτων πανσόφῳ διδασκαλίᾳ· καὶ ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ Θεῷ ἱεράτευσας, Ὁρθοδοξίας ἐκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν.

Τὸ Συναξάριον τῆς ΙΑ' τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐκ τοῦ Μηναιίου.

Εἶτα δὲ λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Κοκκίνου.

Στίχοι.

Θεοῦ φίλος πέφηνας Ἀρχιεράρχα,

Θεὸν ὡς δοξάσας λόγῳ καὶ ἔργῳ,

Δεκάτ' ἠδὲ πρώτη Φιλοθέοιο δέμας κτερεῖξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ τοῦ Ἀγιορείτου, τοῦ καὶ Μαρούλη ἐπικαλουμένου, ὡς πατρικὴν τὴν κλῆσιν ταύτην ἔχοντος.

Στίχος.

Ὁσίως τὸν θῖον ἐν Ὄρει Ἁγίῳ

Δρυμῶν, ἡγιασθῆς τρανώτατα Πάτερ,

Ἔτερος.

Γερμανὸν ἐν τοῖς ὕμνοις ἱκετεύσατε πάντες,

Ὅς οὐδόλως μανίαν, πλὴν τὸ γέρας κατέχει¹.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

¹ Ὁ στίχος αὗτος ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀνόματος τοῦ Ἁγίου.

**ᾠδὴ ζ.
Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ Εἰρμός.**

*Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ
πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνη-
τε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (Δίς)*

Παντευλόγητε, τὴν γῆν ἢ οὐρανῶσασα, τῷ θεῷ τόκῳ σου, διὸ καλῇ
οὐρανός, κατὰ τὸν θεόπνευστον, Δαυὶδ τὸν λέγοντα· ὅτι Κύριος, ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἐπέδλεψεν, ὁ αἰεὶ εὐλογημένος.

Ἐκ σοῦ Ἄχραντε, ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀνατολὴν
δὲ οὐροῦν, καλεῖ σε ἐν Πνεύματι, καὶ Δύοιν πάλιν αὐτός, ὁ θεόπνευ-
στός· ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον σε, τὴν αἰεὶ εὐλογημένην.

Τὰ ὀρμήματα, τοῦ ποταμοῦ εὐφραίνουσι, πόλιν τὴν ἔμψυχον, Θεοῦ
τοῦ ζῶντος Ἀγνή· διόπερ καὶ ἡλιος, καὶ πόλις εἶ τοῦ Θεοῦ, ὑπερύμνη-
τε, ὡς ὁ Δαυὶδ προεῖρηκε, ὁ προπάτωρ σου Παρθένε.

Τόπον λέγει σε, ὁ Ἰακώβ καὶ κλίμακα, καὶ πλίνθον ἕτερος· οἱ δὲ τοῦ
σοῦ φοιτηταί, τοῦ κλήρου Πανάχραντε, λιμένα εὐδίου, καὶ ὑπέρομαχον,
καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην.

**Τοῦ Ἱεράρχου.
Οὐκ ἐλάτρευσαν.**

Στύλος ἄσειστος, τῆς Ἐκκλησίας πέφνηας, Πάτερ Φιλόθεε, οἷα
θεράπων Θεοῦ, σοφία τοῦ λόγου δέ, τὰ σαθρὰ δόγματα, ἐστηλίτευσας,
δοκησιοσόφων Ὅσιε, χαλεπῶς φρουατομένων.

Γνώσει κρείττονι, τὸν νοῦν καταλαμπόμενος, Πάτερ Φιλόθεε, τῶν
εὐσεδῶν τὰς ψυχὰς, πρὸς φόβον τὸν ἐνθεον, σοφῶς ὠδήγησας, ὡς τοῦ
Πνεύματος, δοχεῖον πανυπέριμον, καὶ σοφός Ἀρχιεράχης.

Ἐγκανχάται σου, ἐν τοῖς σπαργάνοις Ὅσιε, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῆς
σῆς ζωῆς ἀληθῶς, καὶ πόθῳ γεραίρει σου, τὴν μνήμην Ἄγιε, ἡ περι-
δλεπτος, Θεσσαλονίκη ἄδουσα, τῷ Σωτῆρι θεῖον ὕμνον.

Θεοτοκίον.

Ῥώμην δίδου μοι, καὶ δύναμιν Πανάχραντε, καθικετεύω σε, κατα-
πατεῖν τοῦ ἐχθροῦ, παγίδας καὶ ἐνεδρα, καὶ ἅπαν σκάνδαλον, ἵνα κρά-
ζω σοι· χαῖρε Παρθένε Δέσποινα, γηγενῶν ἡ προστασία.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἡ κάμινος σωτῆρ ἐδροσίζετο.

Τῇ μνήμῃ σου σοφὴ νῦν προσιτρέχοντες, χαρίτων τέ σου πλῆθος
δεχόμενοι, Εὐλογητὸς κραυγάζομεν, ὁ τρανῶς σε θαυμασιώσας Χρι-
στός.

Ἦράθης ὡς ἀστῆρ ἐν τῷ Ἄθωνι, φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε,
Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ᾧ σὺ πέλεις ὡς μεσίτης ἡμῶν.

Νοός σου φυλακὴν ἕως τέλους σου, φυλάττων καὶ ἡμᾶς περιφρού-
ρησον, Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ἔσσει ἵνα βοῶμεν τρανῶς.

Θεοτοκίον.

Σὺ πάντων ὀρθοδόξων προσφύγιον, τῶν πίστει σου Ἀγνή τὰ ἐφύ-
μνια, Εὐλογημένη Πάναγνε, ἐκτενῶς ψαλλόντων Κόρη σεμνή.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν...

**ᾠδὴ η'.
Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ Εἰρμός.**

*Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Παρθένου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀ-
γείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς)*

Σὲ ἐν γυναιξίν εὐλογημένην, Λουκᾶς ἐν Ἀγίῳ ἔφη Πνεύματι, πόκον
δὲ θεόδροσον, Θεοτόκε Πάναγνε, ὁ Γεδεὼν προεῖδέ σε, καὶ ὁ Δαυὶδ οἱ
κλεινοί, προφήται τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αὐθις Μαριάμ ὁ θεηγόρος, Λουκᾶς ὁ αὐτὸς καὶ μακαρίαν σε, ἔφη ὁ
δ' Ἀρχάγγελος, τὸ χαῖρέ σοι προεῖρηκε, ὃς ἐκ Θεοῦ παρέστη σοι, ἀπ'
οὐρανοῦ καταπατίας, ὁ θεῖος Γαβριήλ Θεοτόκε, ὁ τῶν μυστηρίων, διά-
κονος τῶν θεῶν.

Σὲ τὴν Θεοτόκον καὶ Παρθένον, προφήται οἱ θεηγόροι προκατήγ-
γειλαν· οὗτοι γὰρ ἐν Πνεύματι, σέ προσεωράκασι, Θεοῦ καὶ προειρηκά-
σι, τοῖς πᾶσιν Ἄχραντε, τὰ σοὶ παρά Θεοῦ μεγαλεῖα, καὶ τὸν ἐν ὑπέ-
ροις, καιροῖς ἐκ σοῦ Τεχθέντα.

Ἄπειρα ὑπάρχει σου Παρθένε, καὶ πλήρη τὰ μεγαλεῖα καὶ ἑξαίσια,
σοῦ καὶ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ οἱ δοῦλοι σου, οἱ γνήσιοί σου Δέσποινα,
πολλὰ σοὶ ἐπλεξαν, ἐγκώμια καὶ ὕμνους καὶ λόγους, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν
σου, τὸν μόνον Θεὸν Λόγον.

**Τοῦ Ἱεράρχου.
Παῖδας εὐαγεῖς.**

Ἄπαντα τὸν βίον Ἱεράρχα, διέθου ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Παντάνα-
κτος· τῶν γὰρ ἐντολῶν αὐτοῦ, γεωργὸς πανάριστος, καὶ Ἐκκλησίας
πρόμαχος ὠφθης Φιλόθεε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόματι σοφῷ Πάτερ κηρύττων, τὰ δόγματα τὰ θεοπαράδοτα, Βαρ-
λαάμ ἐφίμωσας, στόμα τὸ ἀσύνετον, καὶ Ἀκινδύνου ἤσχυνας τὰ φληνα-
φήματα, ὁμοῦ καὶ τῶν αὐτοῖς συμφρονούντων, λόγοις τῶν Ἀγίων, ἐπό-
μενος Πατέρων.

Ἴσος καὶ ὁμότροπος ἐδείχθης, τῷ ζήλῳ καὶ τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς σκάμμασι, τοῦ λαμπρῶς ἐκλάμπαντος, πλείστοις κατορθώμασιν, ὑπὲρ τῆς θείας πίστεως Πάτερ Φιλόθεε, Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ πάνυ, οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας, πανσόφως συνεγράψω.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀνεδείχθης Θεοτόκος, τεκοῦσα ἐν παρθενίᾳ ὑπὲρ ἔννοιαν, Λόγον τὸν ἀσώματον, σφίζοντα τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῆς ἀρχαίας πτώσεως δι' ἀγαθότητα διό σε Θεοτόκε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὅν φροῖτουσιν Ἄγγελοι.

Ὅν πάντες οἱ Ἄγγελοι, προσδέχονται φαιδρῶς, καὶ χαίρουσι δλεποντες, ὡς μέγαν ἀθλητὴν, κοσμούμενον στέφει, ἀγλαῶν ἀρετῶν, ἐκ τοῦ Ὁρους Ἄθω, ὀρμώμενον ὑμνοῦμεν.

Ἦμνοῦμέν σε Ὅσιε, φαιδρῶς πάντες πιστοί, ἐν ἕμνοις γεραίροντες τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, Ὁσίων τὸ κλέος, καὶ τοῦ Ἄθω φωστήρ, καὶ παντός τοῦ κόσμου, ἀγλαΐσμα καὶ δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Θερμότατον πρέσβυν σε, σοφὴ πάντες ἡμεῖς, κατέχομεν Ὅσιε καὶ ῥύστην ἐκ δεινῶν, καὶ μέγαν προστάτην, καὶ ταχύν ἰατρόν, πάσης ἀσθενείας, ὀδύνης καὶ ἀνάγκης.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐλέησον Ἀχραντε, Ἀγνή πάντας ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἱκετεύοντας ἐν ἕμνοις καὶ ᾠδαῖς, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου, τὰς δεήσεις σεμνῆ, κόμισον Παρθένε, πρεσβεΐαν ποιουμένη.

Καταβασία:

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν ... Παῖδας εὐαγεῖς ...

Ῥδὴ θ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανύγηριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

(Δίς)

Ἄπας γηγενής, θαυμάζει γηθόμενος, τὰ μεγαλεῖά σου, Μήτηρ ἀειπάρθενε, καὶ τῶν θαυμάτων σου τὸ ἀπέραντον, τὴν δὲ σεπτὴν εἰκόνα σου καὶ χαριτόδωρον, μεγαλύνει, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ δροτῶν φιλεόρτων συστήματα.

Ἄγει ἑορτήν, Παρθένε ἡ ποιμνη σου, ἡ ἐν τῷ Ἄθω, ἐπὶ τῇ συνάξει σου, καὶ μνεΐαν ἄγουσα τῶν θαυμάτων σου, τοῖς πᾶσι διαγγέλλει σου, τὰς θείας χάριτας, καὶ προνοίας, ἃς περὶ τὸν κληρὸν σου, Θεοτόκε παρέχεις ἐκάστοτε.

Χαίρει καὶ σκιρτᾷ, νῦν ἡ κληρουχία σου, καὶ γὰρ ἐπλούτησε, Μήτηρ ἀειπάρθενε, σὲ πολιοῦχον καὶ ἀντιλήπτορα, ἦν περιέποις ἀνωθεν, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ νοητοὺς, μὴ παρόψη, σοὺς ἐχθροὺς Πανάχραντε, ἀλλ' ἀπόδος αὐτοῖς τὰ ἐπίχειρα.

Δέχου προσηνῶς, τοῦτό μου τὸ πρόσφορον Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἀνευφημοῦντας δέ, τὰ μεγαλεῖά σου τὰ θαυμάσια, τῆς θείας δόξης Ἀχραντε, μετόχους ποιήσον, χορηγοῦσα, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ταῖς λιταῖς σου πρὸς Κύριον πάντοτε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἄπας γηγενής.

Ὁ θεοειδής, καὶ θεῖος διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ἁγίε Φιλόθεε, ῥῦσαι φιλίας με τῆς τοῦ χείρονος, καὶ τῷ Θεῷ οἰκείωσον ταῖς ἱκεσίαις σου, τοὺς τελοῦντας, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, καὶ ὑμνοῦντας τὰ σὰ προτερήματα.

Ἦμνοις ἱεροῖς, Φιλόθεε πάνσοφε ἕμνολογοῦμέν σε, καὶ πιστῶς βοῶμέν σοι· Σὺν τοῖς Ἁγίοις πᾶσι ἱκέτευε, τοῖς ἐν τῷ Ἄθῳ Ἁγίε σεπτῶς ἀσκήσασαι, ἡμῖν δοῦναι, λύσιν παραπτώσεων, καὶ παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Μύστης ἀληθῶς, τῆς θείας χρησιμότητος ὄφθης Φιλόθεε, οἷα χριστομίμητος, ἡμᾶς προσάγων τῷ Παντοκράτορι· ἀλλὰ ὡς συμπαθέστατος κάμου τὴν αἴνεσιν, ταύτην δέξαι, καὶ τὸ σκοτος διώξον, τοῦ νοός μου φωτὶ τῆς σῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Ἀγνή Ἀειπάρθενε Θεοχαρίτωτε, τῆς μαρίας ῥῦσαι με, τοῦ ἐφορμῶντός μοι παναλάστορος, καὶ μετανοίας λάμπρον μοι φῶς τὸ σωτήριο, καὶ παθῶν μου, λύσον τὴν σκοτόμαιναν, ὡς ἐλπίς μου καὶ σῶσόν με δέομαι.

Τοῦ Ὁσίου.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ῥοῆ δακρῶν ἐρρύσθης, ἐκ τῶν δεινῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρέσβευε σὺν ὑπὲρ ἡμῶν, Γερμανέ θεοφόρε, τῶν δακρυόντων πολλαπλῶς, χεόντων δὲ δάκρυα, ὑπὲρ κόσμου ματαίου, πλὴν λεγόντων τὸ ἰλάσθητι ἡμῖν.

Μετὰ δικαίων σε Πάτερ, ἀπὸ τοῦ νῦν καθορῶμεν, καὶ ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἀγγέλων χορείαις· ὄθεν τιμῶμέν σε σοφέ, πιστῶς καὶ γεραίρομεν, τὸν βίον σου, Γερμανέ τῶν Ὁσίων, λαμπροτάτη καὶ μεγίστη καλλονή.

Ὡ τῶν λαμπρῶν σου ἀγώνων! τῶν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. Ὡ τῆς σοφῆς ὑπακοῆς! ἦν ὑπέδειξας Πάτερ. Ὡ ταπεινώσεως σεπτῆς! ἦν ἔσχες ὑψώσης σε, πανεύφημε, Γερμανέ ἦν ὀρώντες, σὲ τιμῶμεν ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς.

Θεοτοκίον.

Νεανικῆ ἡλικία, τὸν πέρα χρόνου καὶ χώρου, σὺ ἐν τοῖς κόλποις σου Θεόν, ὡς Ἀγνή ὑπεδέχθης· ὅθεν Παρθένε Μαριάμ, ἐν τάχει ἐλέησον, τοὺς δούλους σου, σαῖς πρεσβείαις πρὸς τοῦτον, ὡς Υἱόν σου δυσωπούσα ἀγαθῆ.

Καταβασία· Ἀπας γηγενής ...

Ἐξαποστειλάρια.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογίας ἔλλαμψιν, ὡς τὸν νοῦν ἐκκαθάρας, ἐπλούτησας Φιλόθεε, διὰ Πνεύματος θείου· ἐνθεν σοφὸς Ἱεράρχης, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος, καὶ Ἐκκλησίας στήριγμα, ἀνεδείχθης θεόφρον, καὶ δυσμενῶν, ἅπασαν κατήργησας φληναφίαν· διὸ τὴν φωτοφόρον σου, ἐορτάζομεν μνήμην.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ' αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Ἁθω σεμνολόγημα, Ὁσίων τε τὸ καύχημα, ἡμῶν δὲ θεῖον προστάτην, καὶ ἀντιλήπτορα μέγαν, τὸν Γερμανὸν αἰνέσατε, καὶ ὕμνοις ἱκετεύσατε, ὑπὲρ ἐκάστου ἑκαστος, ἱκετηρίοις ἐν ὕμνοις, καὶ τὰς ᾠδὰς χρωῶντες πάντες.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ'. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων.

Ὑπακοὴν ἐπιδείξας, ὑψώθης Ὁσιε τρανώς, ἀκτημοσύνην δὲ ἔχων, πλούτον οὐράνιον πολὺν, εὖρες σοφῆ διαμένων, ἐν ταῖς ἀγίων χορείαις.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις, δεῦτε τιμῶμεν πιστοί, τὴν τοῦ Ὑψίστου Μητέρα, πάντων ἡμῶν τὴν ἀρωγόν, τὴν τῶν Ἀγγέλων Κυρίαν, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδα.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων ἀνά γ'.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, Χριστοῦ Φιλόθεον, τῶν φιλοθέων οἱ δῆμοι, εὐφημήσωμεν πάντες· Χριστῷ γὰρ μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν, οὗ τῷ θρόνῳ παρίσταται, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν λάβωμεν.

Τῶν ἀρετῶν γεωργήσας τὸν σπόρον Ὁσιε, τῆς ἀρχιερωσύνης, ἐκομίσω τὴν χάριν, καὶ μέγας Ἱεράρχης ἀναδειχθεῖς, θεηγόρε Φιλόθεε, Ὁρθοδοξίας ἐφ' ὕδαρ λόγῳ τῷ σῷ, τὴν σὴν ποιμνην καθωδήγησας.

Βατοπαιδίου ἡ Μάνδρα, ἐν σοὶ Φιλόθεε, καυχᾶται ὡς βλαστόν σε, ἐξενέγκασα κόσμῳ, καὶ σὺν τῷ Γρηγορίῳ τῷ Παλαμᾷ, χαρμοσύνης γεραίρει σε· μεθ' οὗ δυσώπει ἀπαύστως δοῦναι ἡμῖν, ἰλασμόν καὶ θεῖον ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ.δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τῆς σῆς σεπτῆς ἀσκήσεως, ἦν ἐν τῷ Ἁθῷ σοφέ, προσελθὼν ἀγαλλόμενος, Γερμανέ ἐπέδειξας, ἐν τῷ μήκει τοῦ βίου σου· ὅθεν Χριστός σου, ὃν ἐπεπόθησας, σὲ ὑπεδέχθη εἰς τὰ οὐράνια, λέγων Πανεύφημε, δεῦρο ὧ παμφίλιτα, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἴσθι εἰς ἀνάπαυσιν τερπνὴν αἰώνιον.

Στιχ. Καυχᾶσονται ἑσείς...

Ὡ πὼς ἐνησκήθης Ὁσιε! πὼς ἐν τῷ Ὁρει διῶν, τὴν ψυχὴν σου ἐτράνωσας, ἔχων τὰ τοῦ σώματος, ὡς κατώτερα Ὁσιε! πὼς τὴν τελείαν ἔσχες ταπεινώσειν, καὶ τοὺς ἀγῶνας πὼς ἐτελείωσας! Ὄντως μακάριε, ὁ Χριστὸς ἐνίσχυσε τὴν διωτὴν, ἦν ἐπὶ τοῦ Ἁθωνος ἔσχες τρισόλδιε. *Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ...*

Πάντες εὐφημοῦμεν Ὁσιε, οἱ γηγενεῖς τὴν σεπτὴν, καὶ εὐφρόσινον μνήμην σου, ἦν τελοῦμεν σήμερον, ἀνυμνοῦντες σὴν κοίμησιν, καὶ ὕμνοις Πάτερ, καθικετεῖομεν, σκέπασσον πάντας τοὺς εὐφημοῦντάς σε· λύτρωσαι Ἁγιε, Γερμανέ μακάριε τῆς φοβεράς, ἅπαντας κολάσεως ταῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ.α'.

Ὁσιε Πάτερ, Ἱεράρχα Φιλόθεε, καλῶς διακονήσας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπαξίως ἐδέξω τὸν μισθὸν τῶν καμάτων σου· ὁσίως γὰρ διήγαγες, τὴν σοὶ δοθεῖσαν ἐξουσίαν, καὶ αἰρετικῶν τῆς λύμης, ἀλώβητον διέσωσας, Ὁρθοδοξίας τὴν ὁμολογίαν, σοφία καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένος. Ἄλλ' ὡς τῆς ἀνω δόξης κοινωνός, καὶ φωτὸς θείου κληρονόμος, πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, μεθ' ἣν τὸ Κοινὸν Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ῥεῖ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν.

Εἰς τοὺς Μακαρισμούς·

Ψάλλομεν Τυπικὰ καὶ εἶτα τοὺς Μακαρισμούς τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ γ'. Τοῦ Ἁγ. Φιλοθέου.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Φωτὶ ἔλλαμθεις τῷ ἀπροσίτῳ, φιλίας ἐρῶσθης τῶν παθῶν, καὶ φερωνύμως γνήσιος, φίλος Θεοῦ γεγένησαι, Φιλόθεε μακάριε, τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν θείαν, καὶ πόθῳ ἐν Ἄθῳ προσελθὼν, τῆς μάνδρας ἐχημάτισας Βατοπαιδίου σέμνωμα, ἀσκητικοῖς παλαίομασι καὶ θείῳ λόγῳ κοσμούμενος.

Λαμπτόμενος θείαις φωταυγείαις, τῇ νεύσει Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ἐχρίσθης θείῳ πνεύματι, Φιλόθεε μακάριε, Ἁγίου Ὄρους τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν σοὶ Ἁγνή σκηνώσας, μηδὲλως λιπῶν τοὺς πατρικούς, κόλπους δι' ἀγαθότητα, σάρκα ἐκ σοῦ προσέλαβε, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν ἐκπτώσιν, Θεογεννήτορ ἀνώρθωσε.

ᾠδὴ ζ'. Τοῦ Ὁσ. Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ῥητορεύουσιν ψυχὴν, τῷ δὲ χεῖλει σιωπῆν, ἔχων Πάτερ Γερμανέ, ἐδοξάσθης ἐκ Θεοῦ· ὑπάρχεις γὰρ, ἐν τοῖς Ἁγίοις χαρᾶς πληρούμενος.

Ἰατροῦε σου ἡ χεῖρ, τῶν σωμάτων τὰς πληγὰς, θεραπεύει δὲ ψυχὰς, ἢ τῶν λόγων ἀκοή, σοφὴ τῶν σῶν. Πάτερ θεόφρον σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα.

Κατευνάξεις τὰς ὀρμάς, ἐκδιδάσκων μοναστάς, τὸν ἀγῶνα τὸν κολόν, διανύειν εὐσεβῶς, τρισόλβιε, Ἁγίου Ὄρους, μέγα προπύργιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπισκέπυσαι πιστούς, ἐνισχύεις ὁδηγεῖς· ἐμψυχοῖς τοὺς ἀμελεῖς, καὶ δραβεύεις εὐσεβεῖς· Πανάχραντε, ἐπίσκεψαί με, ὄντα τρισάθλιον.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν ἐν τῷ Ἄθῳ δεξάμενος, τῆς θεολογίας ἐδείχθης ὑποφήτης θεόσοφος, καὶ θεῖος Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ, ὡς σκεῦος οὐρανίων ἀρετῶν· διὰ τοῦτό σε Φιλόθεε ἱερέ, τιμῶμεν ἀνακράζοντες· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, ἀνεδείχθης μακάριε, καὶ τοῦ Ὄρους Ἄθῳ τὸ κλέος, Γερμανέ παναοίδιμε· ἐνθάδε γὰρ ἐν ἐνθέῳ βιοτῇ, ἠξίωσαι μεγίστων δωρεῶν, θεραπέων τοὺς νοπούντας ὡς ἰατρός, τῶν πίστει προσόντων σοι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστάσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος δ'. Ἐλεφάνης σήμερον.

Ἐνασκήσας πρότερον, Βατοπαιδίῳ, καὶ ἐνθέοις πράξεσι ἀγλαίσθεις παρὰ Θεοῦ, ὄφθης Ποιμὴν ὦ Φιλόθεε, Ὁρθοδοξίας ἐκφαίνων τὴν ἐλλαμριν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀναδειχθεὶς ἀσκητικῶς ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις προσευχαῖς καὶ ἐν ἄλλοις, τῶν σῶν ἀγῶνων εὐρες τὴν ἀντίδοσιν· ὄθεν εἰς οὐράνιον μετεφέρθης λειμῶνα, ἐνθα ταῖς πρεσβείαις σου, θεραπεύεις Παμμάρκα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Πάτερ Γερμανέ, καὶ εὐφημοῦντας τὸν ἐνθεον γίον σου.

Ἀποστολοευαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου καὶ τοῦ Ὁσίου, ζῆτει τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου. (Σημ. ὅτι τῆς ἡμέρας καταλιμπάνεται).

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον Κοινὸν τῶν Ἁγίων.

Γερμανέ Φιλόθεε τὴν Μοῆν τοῦ Βατοπαιδίου, ἠγλαῖσατε τὴν κλεινὴν, τῇ ὑμῶν ἐνδιδῶσει ταύτῃ Θεοφόροι· διὸ καὶ ὑπὲρ ταύτης νῦν συμπρεσβεύσατε.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῷ Θεῷ Δόξα